

מ"ת 22684/01/14 - מדינת ישראל נגד יקיר פדידה (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מרץ 2014

מ"ת 22684-01-14 מדינת ישראל נ' פדידה(עציר)

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי

נגד

יקיר פדידה (עציר) - בעצמו

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד משה מרוז ועו"ד איתי כהן

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה ביצוע שתי עבירות של אינוס ושתי עבירות של מעשים מגונים לפי סעיף 345 (ב) (1) בנסיבות של 345 (א) (1) וכן סעיף 348 (ב) בנסיבות 345 (ב) (1) ובנסיבות סעיף 345 (א) (1) לחוק העונשין.

2. עובדות כתב האישום בתמצית

א. בין המשיב לבין ח.ש קטינה ילידת 1998 (להלן: "המתלוננת") קיימת היכרות קודמת אשר כללה שיחות טלפון, והחלפת מסרונים באמצעות הטלפון.

ב. נטען, כי בתאריך 02.01.14 סמוך לשעה 20:30, כאשר הלכה המתלוננת ברגל לכיוון ביתה, ב***** התקשר המשיב ושאל אותה היכן היא נמצאת. המתלוננת השיבה כי היא נמצאת ליד שכונת ***** המשיב הודיע למתלוננת כי יגיע לפגוש אותה בכיכר ***** (להלן: "הכיכר"). כעבור מספר דקות פגשה את המשיב סמוך לכיכר ממתין לה. המשיב שאל לשלומה של המתלוננת והשניים החלו ללכת ברגל, לכיוון בית ספר התיכון ***** (להלן: "בית הספר"). השניים התיישבו על חומה נמוכה, בסמוך לשער בית הספר והמשיכו לשוחח.

ג. במעמד המתואר לעיל התקרב המשיב אל המתלוננת וניסה לנשקה בשתי הזדמנויות שונות. המתלוננת סירבה והחלה לעזוב את המקום אולם המשיב בתגובה נצמד אליה מאחור וכרך את שתי ידיו סביבה ומנע ממנה מלהמשיך ללכת ותוך כדי כך ביצע בה בשתי הזדמנויות מעשה מגונה שלא בהסכמתה החופשית בכך שנגע בחזה וכן באיבר מינה מעל מכנסיה ובהמשך קירב את ידה בכוח והניח אותה על איבר מינו מעל מכנסיו.

ד. בהמשך ובמעמד המתואר לעיל, הכניס המשיב את ידו מתחת למכנסיה ותחתוניה של המתלוננת ובעל אותה שלא בהסכמתה החופשית, בכך שהחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה.

עמוד 1

המתלוננת בכתה ואמרה למשיב "די זה כואב לי", המשיב בתגובה אמר למתלוננת "אני לא יכול להפסיק, את מושכת אותי"... "אני לא יודע מה זה די". אחז את המתלוננת בכתפיה, וריתק אותה בכוח לחומה, משך את מכנסיה ותחתוניה עד לברכיה ובעל אותה בכך שהחדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה. חרף ניסיונותיה של המתלוננת בע"פ ובהתנהגות לחדול ממעשיו.

ה. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמה למתלוננת חבלה בדמות פצע וסבלה מדימומים, ומכאבים באיבר מינה.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית. יחד עם זאת, ובהתאם למצוות המחוקק עתר להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר אשר יבחן חלופת מעצר בעניינו. מנגד, ב"כ המבקשת עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. תסקיר שירות המבחן הראשון-

מהתסקיר עולה שהמשיב בן 20, רווק, נמנה למשפחה המונה זוג הורים וארבעה ילדים. אביו נכה צה"ל וזקוק לטיפול צמוד. המשיב סיים 12 שנות לימוד, שירת בצבא. במהלך השירות ערק מספר פעמים ואף ריצה עונש מאסר בן 8 ימים.

בנוגע **להתפתחותו המינית** מסר בפני שירות המבחן דבר קיום מערכות יחסים קצרות טווח, מזדמנים, כמו כן, תיאר עצמו כמי שרמת הדחפים המיניים שלו אינה גבוהה.

בנוגע למתלוננת, מסר כי הכיר אותה כשבועיים טרם מעצרו באמצעות תוכנת הפייסבוק.

שלל משיכה מינית כלפיה או כוונות מיניות.

התרשמות שירות המבחן -

שירות המבחן מתרשם מאדם בעל יכולת ביטוי טובה, בעל תפיסה עצמית חיובית ומתפקדת בבסיסה, גדל במשפחה נורמטיבית והינו בעל ציפיות לנהל אורח חיים תקין הכולל לימודים גבוהים. יחד עם זאת, מתרשם השירות כי כאשר המשיב נתקל בקושי במצבי תסכול, כפי שקרה במהלך שירותו הצבאי הוא נוטה להגיב מתוך התרסה ומתוך קושי להכיל סירוב ודחיה. לא זוהו דפוסים אלימים בהתנהגותו. **אשר להערכת המסוכנות** שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון אשר נובעת מקשיו של המשיב להתמודד עם מצבי דחק רגשי ולא מתוך קשיים בשליטה בדחפים מיניים, ועל כן חלופה בעלת גבולות ברורים וסמכותית הכוללת אזוק אלקטרוני יהיה בה בכדי להוות גורם מצמצם סיכון במקרה זה.

החלופה שנבחנה -

בדמות מעצר בית מלא ברחוב **** **/** ***** (להלן: "מקום החלופה") בבית דודתו הגב' יהודית רחמים בת 45, נשואה ואם לשני בנים, עובדת כקופאית בין השעות 07:00 - 15:00 באוניברסיטת בן גוריון בפיקוחה. וכן בפיקוח אמו של המשיב, הגב' פדידה חנה בת 47, עובדת כמטפלת סיעודית כעבור בעלה, נכה צה"ל, אחיו של המשיב פדידה עידן בן 26 סטודנט הלומד בתל אביב בימים א' ו-ה' בשבוע, אחותו של המשיב, בת 24 לדבריה אינה עובדת כיום. (להלן: "הערבים המפקחים").

שירות המבחן, לאחר ששוחח עם הערבים התרשם מאנשים רציניים ואחראים, המודעים לנסיבות מעצרו של המשיב וכן לנדרש מהם בהוותם חלופת מעצר ובעלי יכולת להוות דמויות סמכותיות עבור המשיב.

לסיכום, שירות המבחן המליץ לשחרר את המשיב לחלופה שנבחנה הואיל והיא נותנת מענה הולם לרמת הסיכון הנשקפת מצד המשיב וזאת בכפוף לעיבוי החלופה ואזוק אלקטרוני, פיקוח מעצר למשך חצי שנה וערבויות כספיות משמעותיים כגורם מציב גבולות.

5. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים בתאריך **20.02.14** עתר **ב"כ המשיב** לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר שנבחנה ונמצאה הולמת לשיטת שירות המבחן. מנגד, **באת כוח המבקשת** עתרה לקבלת **תסקיר משלים** אשר יתייחס למתלוננת נוכח המידע שהתקבל ממשפחת המתלוננת ואשר משליך בנוסף לעילת המסוכנות גם לעילת **החשש לשיבוש הליכי משפט**.

6. על רקע טיעוני באת כוח המבקשת ובשים לב כי התסקיר שגובש נעדר כל התייחסות למתלוננת כפי שנהוג בעבירות נשוא כתב האישום, הוריתי על דחיית הדיון לקבלת **תסקיר משלים** ליום 05.03.14.

7. **התסקיר המשלים מיום 04.03.14**

מהתסקיר המשלים עולה ששירות המבחן נפגש עם הוריה של המתלוננת, ההורים שיתפו בקשיים עימם מתמודדת בתם, תיארו שינויים משמעותיים בהתנהגותה, בכי רב, קושי לישון, פחד לצאת ללא ליווי. בנוסף מציין השירותי קיבלו מכתב **מהעו"סית** במקום לימודיה של המתלוננת וממנו עולה כי המתלוננת מצויה במצב רגשי קשה.

שירות המבחן הוסיף וציין כי הוריה של המתלוננת מסרו בפניהם, כי הגישו תלונות במשטרה בעקבות הטרדות טלפוניות במסגרתן מופעלים עליהם לחצים שבתם תבטל את תלונתה כנגד המשיב.

שירות המבחן מתרשם כי המתלוננת ובני משפחתה חווים תחושת חוסר בטחון מתמשכת, אשר תגבר עם שחרורו של המשיב.

על רקע המתואר לעיל שירות המבחן מציין כי שבו ובחנו את עמדתם שהובאה **בתסקיר הראשון** והגיעו למסקנה לחזור בהם מהמלצתם הקודמת ונמנעים כיום מהמלצה לשחררו לחלופת מעצר בשל הספק בדבר יכולתה של החלופה להוות גורם מציב גבולות ברור ולמנוע אפשרות של קשר עם המתלוננת ובני משפחתה וביתר שאת נוכח כעסו של המשיב בפניהם כלפי המתלוננת ובני משפחתה ותחושתו כי הם מתנכלים לו.

8. ב"כ המשיב חזר על בקשתו לשחרר את המשיב לחלופת המעצר שנבחנה בתסקיר הראשון, שכן החלופה נותנת מענה הולם לרמת המסוכנות הנשקפת לכאורה מצד המשיב. לשיטת ב"כ המשיב, חזרת שירות המבחן מהמלצתו הראשונית, באה על רקע חשש להטרדות על ידי גורם שלישי ולא על ידי המשיב. עוד הסכים ב"כ המשיב, כי המתלוננת והוריה כועסים, אולם לשיטתו, אין בכך כדי לפסול את החלופה שנמצאה ראויה. עוד עמד ב"כ המשיב על גילו הצעיר של המשיב, לרבות עברו הנקי. עוד עתר ב"כ המשיב להימנע מהפקדה כספית, נוכח המצב הכלכלי הקשה של משפחת המשיב. ב"כ המשיב הפנה לאסופה של פסיקה התומכת בגישתו, בש"פ 6686/12, בש"פ 7831/12, בש"פ 931/09.

9. באת-כוח המבקשת מנגד, עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, שכן המשיב מסכן את ביטחון הציבור. המשיב התנפל על המתלוננת, ביצע בה מעשים מגונים, אנס אותה, הכל בניגוד להסכמתה, ולמרות בקשותיה אל המשיב לחדול ממעשיו. כמו כן, מדובר במעשים, **שנעשו בכוח רב**, עד כי גרמו למתלוננת חבלה בדמות פצע מדמם באיבר מינה. התנהגותו זו של המשיב מלמדת על אישיותו האלימה וחסרת הגבולות. כמו כן, מלמדים על בעיה בשליטה בדחפים מיניים, מה שמצביע על **מסוכנותו הרבה**. עוד עמדה באת-כוח המבקשת על **החשש לשיבוש הליכי משפט**, שכן נפתחה חקירה פלילית ביום 26.01.2014 פלא' 276-14-09 תחנת דימונה, על רקע תלונה שהוגשה מצד המתלוננת והוריה בשל הטרדות טלפוניות ופניות של מכרים מצד משפחת המשיב להניא את המתלוננת לחזור בה מתלוננתה כנגד המשיב. עוד הפנתה באת-כוח המבקשת לתסקיר שירות המבחן המשלים שאינו בא בהמלצה לשחרור המשיב לחלופה. עוד לעניין זה נטען, כי לא קיימים **טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית** של שירות המבחן. עוד עמדה באת-כוח המבקשת על **מצבה הנפשי** של המתלוננת, שכן לשיקול זה יש לייחס משקל בעת בחינת חלופה בהסתמך על בש"פ 2201/11.

10. על רקע טיעוני באת-כוח המבקשת בדבר פתיחת חקירה פלילית בגין הדחה בחקירה והטרדה באמצעות מתקן בזק, הוריתי על הבאת תיק החקירה לעיון בית המשפט. עיינתי בתלונות שהוגשו על ידי הוריה של המתלוננת והמתלוננת עצמה מיום 26.01.2014; 02.02.2014; 12.02.2014; 20.02.2014, וכן בחקירתה תחת אזהרה של אמו של המשיב, הגב' חנה פדידה מיום 05.03.2014. מעיון בחומר החקירה הראשוני, עולה תמונה מטרידה, כי המתלוננת ובני משפחתה נתונים להטרדות על

ידי גורמים שונים במטרה להניא את המתלוננת לחזור בה מתלונתה כנגד המשיב (פלא' 276-14-09, תחנת דימונה).

11. על רקע המתואר לעיל, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בכלל התסקירים שגובשו, הגעתי לכלל מסקנה, שאין בחלופה שנבחנה כדי לתת מענה הולם לעילה של החשש לשיבוש הליכי משפט והדחה בחקירה. לצד עילה זו, התרשמות שירות המבחן שקיים ספק בדבר יכולתה של החלופה שנבחנה להוות גורם מציב גבולות עבור המשיב. בנוסף לכך, כלל הטעמים שעמדה עליהם באת-כוח המבקשת כמפורט לעיל.

אשר על כן, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. יחד עם זאת, פתוחה הדרך בפני המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר בתום שמיעת פרשת התביעה.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט